

Сиротою ізмалечку
батенько покинув
мене на злую долечку,
на лиху годину.
Дитиною нелітньою
ріс я між чужими,
тиняючись сиріткою
між добрими і злими.
Втирали сльози деякі,
вбрали, накормили,
а інші, хоч і свояки,
зlidнів причинили.
Не раз вітали лайкою —
боже, їм сплати!
Не жалували й штурханців,
і сліз сироти.
Між злом й добром ховаючись,
в чужих кутах втираючись,
я виріс — ось який!
А пощо — знає біс лихий!
Щоб на добро чуже дивиться,
людям завидувать добра,
собі ж повік з бідою биться?

Ріпнів, д. 3 цвітня 1896

Вперше надруковано в збірці Олександра Козловського «Мирти і кипариси», Львів, 1905.
Текст наводиться за збірником [Олександр Козловський. Поезії](#). — Бібліотека поета.
Радянський письменник. — Київ, 1966